

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/124/2023
Identifikačné číslo spisu:	5712214379
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5712214379.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej, v spore žalobcu U. B., nar. J., bytom Z., právne zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., so sídlom Martin, Holubyho 51, proti žalovanej G. B., nar. J., bytom F., právne zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Meštríkom, so sídlom Martin, E. B. Lukáča 2, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C/212/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. marca 2023 sp. zn. 7Co/188/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom prvej inštancie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. júla 2022 č. k. 5C/212/2012-1596

- do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal nehnuteľnosti a spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku I. a II. rozsudku a hnuťelné veci definované vo výroku III., V. a VI. rozsudku, obchodný podiel v obchodnej spoločnosti G. (výrok VII.);
- do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal hnuťelné veci definované vo výroku IV. rozsudku a
- žalobcovi výrokom VIII. uložil povinnosť vrátiť úver č. XXXXXXXXXXXX, poskytnutý obchodnou spoločnosťou I., so zostatkom 72.871,25 eur a výrokom IX. na úplné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj ako „BSM“) zaplatiť žalovanej sumu vo výške 8.101,63 do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie;
- žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok X.) a
- štátu, znalkyni Ing. Tatiane Klincovej, znalkyni Ing. Martine Brém Knorovej a Ústavu súdneho

inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline priznal nárok na náhradu trov spojených s dokazovaním, a to rovným dielom proti stranám sporu (výrok XI.).

2. Súd prvej inštancie aplikujúc § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, § 149 ods. 3, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) vypořiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že žalobca nadobudol hodnoty vo výške 24.653,26 eur, a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal veci v hodnote 8.450,00 eur. Rozdiel týchto hodnôt predstavoval sumu vo výške 16.203,26 eur - žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť polovicu uvedenej sumy žalovanej na úplné vypořiadanie bezpodielového spoluvlastníctva.

II.

Konanie o odvolaní

3. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 22. marca 2023 č. k. 7Co/188/2022-1709 rozhodol o odvolaniach žalobcu i žalovanej tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až X. potvrdil a vo výroku XI. zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri vykonaní dokazovania dôsledne aplikoval ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“), skutkové zistenia na základe takto vykonaného dokazovania vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP a bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vypořiadal v zmysle zásad uvedených v § 150 OZ, preto sa s jeho skutkovými a právnymi závermi stotožnil a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkázal.

5. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že v procese voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 ods. 1 CSP) sú určujúce jednak dielčie, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti správ, ktoré získal vykonaním dôkazov, ktoré sú podkladom pre záver o zistenom skutkovom stave veci. Základom hodnotiaceho postupu sú vedľa všeobecných a odborných skúseností súdu (sudcu) tiež pravidlá logického myslenia (formovania do logických zásad), ako i zásada tzv. dostatočného dôvodu, ktorý vyžaduje, aby každé pravdivé tvrdenie bolo dostatočne zdôvodnené.

6. Vo vzťahu k rozhodovaniu súdu o predmete vypořiadania BSM vyjadreného vo výroku I. - chaty súp. č. XX s pozemkami, vo výroku V. - o prikázaní strelných zbraní do výlučného vlastníctva žalobcu a vo výroku VII. - o prikázaní obchodného podielu do výlučného vlastníctva žalobcu a stanovenia hodnoty vecí patriacich do BSM, ktoré boli predmetom znaleckého dokazovania s následným vypracovaním znaleckých posudkov, odvolací súd vyvodil, že súd prvej inštancie sa v rámci vykonania dokazovania podrobne zaoberal všetkými vznesenými námietkami strán konania vo vzťahu k záverom znaleckého dokazovania, k týmto skutočnostiam boli znalci na pojednávaní vypočutí, podrobne sa k námietkam vyjadrovali a súdom prvej inštancie prijaté skutkové a právne závery odvolací súd nielen k výsledkom vykonaného znaleckého dokazovania, ale aj k ostatným zisteným skutočnostiam, považoval za konzistentné a presvedčivé.

7. V súvislosti s ďalšími návrhmi a námietkami predloženými žalovanou v podanom odvolaní, týkajúcimi sa doplnovania dokazovania už vo vzťahu k zadaným znaleckým úlohám, ktoré vyhodnocoval súd prvej inštancie, odvolací súd uviedol, že v zmysle podmienok § 154 CSP na ne nemohol prihliadať, prípadne bolo potrebné tieto tvrdenia a predkladané dôkazy (napr. znalecký posudok č. 119/2022 spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a. s.) považovať za novoty, ktoré v zmysle § 366 CSP nie sú v odvolacom konaní prípustné. Obdobne odvolací súd vyhodnotil aj odvolanie žalovanej proti výrokom VI. (ohľadom stanovenia hodnoty šperkov) a IX. (ohľadom vypořiadania týkajúceho sa spotrebného úveru) rozsudku súdu prvej inštancie, keď podľa neho súd prvej inštancie vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania na základe tvrdenia strán a ich dôkaznej iniciatívy do vyhlásenia rozhodnutia o skončení dokazovania.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže súd prvej inštancie vypořiadal BSM na základe

podmienok a zásad v zmysle § 141 ods. 1, ods. 3 a § 150 OZ, pričom žalovaná na základe podaného odvolania žiadnym spôsobom nespochybnila jeho skutkové a právne závery, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. až IX. ako správny potvrdil. Za správny považoval odvolací súd aj výrok X. rozsudku súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania dôvodiac, že sa jednalo o dlhotrvajúce konanie o vyporiadanie BSM, keď obidve strany sa na vyporiadaní BSM počas celého obdobia nevedeli dohodnúť a vzájomne poskytovali rôzne protirečivé tvrdenia, preto dospel odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie k záveru, že v takomto osobitnom konaní, akým je konanie o vyporiadanie BSM je dôvodné, aby si každá zo strán znášala vzniknuté trovy konania sama.

9. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku XI. pre jeho nepreskúmateľnosť (§ 220 ods. 2 CSP), konkrétne pre nedostatok dôvodov uvádzaných v ods. 68. rozsudku.

III.

Dovolanie žalovanej

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“). Prípustnosť dovolania odôvodnila § 420 písm. f) CSP.

11. Za nesprávny procesný postup, ktorý mal dovolateľke znemožniť uskutočniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP označila postup odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého jej nebola poskytnutá dostačujúca odpoveď na jej argumenty uvedené v žalobe a všetkých jej vyjadreniach, preto považuje rozhodnutie a zdôvodnenie odvolacieho súdu za predčasné a nepreskúmateľné.

12. Podľa dovolateľky odvolací súd vo veci rozhodol predčasne a nevychádzal z objektívne zistených skutočností a všetkých relevantných dôkazov. Žalovaná v odvolaní namietala spornosť znaleckého posudku vypracovaného Ing. Tatianou Klincovou (166.000 eur), čím sa odvolací súd nezaoberal a pasívne prijal záver stanovený v spornom znaleckom posudku bez akéhokoľvek ďalšieho dokazovania. Z uvedeného dôvodu dovolateľka podala dňa 3. mája 2022 na znalkyňu Ing. Tatanu Klincovú sťažnosť, ktorá do dňa rozhodovania odvolacieho súdu nebola Ministerstvom spravodlivosti SR prešetrovaná. Podľa dovolateľky ak nebola správnosť znaleckého posudku do dňa rozhodovania odvolacieho súdu vyhodnotená, nebolo ho možné považovať za dôkazný prostriedok, na základe ktorého bolo možné určiť všeobecnú hodnotu nehnuteľností, čo malo následne vplyv aj na samotné stanovenie hodnoty masy BSM a jej vyporiadanie. Dovolateľka rovnako namietla, že odvolací súd nevzal do úvahy a nijakým spôsobom sa nevyporiadal s ňou predloženým znaleckým posudkom vypracovaným spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a. s., ktorým bola všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností stanovená na 268.000 eur.

13. Podľa dovolateľky sa odvolací súd obmedzil iba na prevzatie vysloveného právneho záveru prvostupňového súdu bez toho, aby jej argumentačné námietky v konaní boli preskúmané, pričom išlo o námietky majúce rozhodujúci vplyv na konanie a rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd sa odmietol zaoberať argumentmi žalovanej k hodnovernosti znaleckého posudku Ing. Klincovej a jej argumentáciu podloženú kontrolným znaleckým posudkom neakceptoval. Vzhľadom na uvedené považuje dovolateľka závery odvolacieho súdu za arbitrárne, zjavne neodôvodnené a jeho rozhodnutie za predčasné a nepreskúmateľné, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

14. Na základe vyššie uvedeného dovolateľka žiada, aby odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a priznal jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania, prípadne aby odvolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil.

15. Z vyjadrenia žalobcu k dovolaniu vyplynulo, že s dovolacími argumentami žalovanej nesúhlasí a dovolanie považuje za nedôvodné, preto ho navrhol zamietnuť.

IV.

Konanie o dovolaní

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačí súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné zamietnuť.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (odsek 1). Dovolačí dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (odsek 2).

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 153 CSP (Sudcovská koncentrácia) strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (odsek 1). Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (odsek 2). Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (odsek 3).

Podľa § 154 CSP (Zákonná koncentrácia) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 182 CSP ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa § 366 CSP Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich dovolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. V danom prípade dovolateľka namieta vadu zmätočnosti konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi túto procesnú vadu sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v

konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

18. Pokiaľ dovolateľka dovolanie odôvodňovala tým, že odvolací súd sa obmedzil iba na prevzatie vysloveného právneho záveru prvostupňového súdu bez toho, aby prihliadol na jej argumentačné námietky v konaní, majúce rozhodujúci vplyv pre rozhodnutie, také vymedzenie dovolacieho dôvodu, t. j. nekonkrétny odkaz na ústne alebo písomné podania pred súdom prvej inštancie, príp. pred odvolacím súdom, nie je v zmysle § 433 CSP prípustné, čo by samo osebe malo za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) CSP.

19. Z obsahu dovolania však vyplýva, že dovolateľka namieta zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu (nepreskúmateľnosť) z dôvodu nevysporiadania sa s predloženým dôkazom, resp. nevykonanie dôkazu s poukazom na to, že postup znalkyne Ing. Klincovej pri podaní znaleckého posudku, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie, napadla sťažnosťou na ministerstve spravodlivosti a zároveň z dôvodu, že odvolací súd sa nevysporiadal s „kontrolným“ znaleckým posudkom č. 119/2022 z 20. 10. 2022.

20. Zo súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené na pojednávaní dňa 26. 04. 2022 (č. l. 1520). Žalovaná podanie sťažnosti proti postupu znalkyne oznámila súdu prvej inštancie dňa 13. júla 2022 (č. l. 1583). Rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený dňa 20. 07. 2022. V priebehu odvolacieho konania predložila súdu prvej inštancie znalecký posudok č. 119, vypracovaný spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a. s. dňa 20. 10. 2022 (č. l. 1652 - 1681).

21. V bode 12. odôvodnenia rozsudku odvolací súd poukázal na to, že dôkaz znaleckým posudkom (spolu s výsledkami výsluchu znalca) je súd oprávnený hodnotiť podľa zásad vyjadrených v ustanovení § 191 ods. 1 CSP, hodnoteniu súdu pritom nepodliehajú odborné znalecké závery v zmysle ich správnosti; súd hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logického zdôvodnenia nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi.

22. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku (bod 6.) uviedol, že žalovaná už po rozhodnutí súdu prvej inštancie predložila nový dôkaz - znalecký posudok č. 119/2022 z 20. 10. 2022. V bode 8. uviedol „... pokiaľ bol podaný návrh na vyporiadanie BSM, súd nie je viazaný návrhmi strán (konanie o vyporiadanie BSM je tzv. iudicium duplex, v ktorom majú obidve strany postavenie žalobcu a žalovaného), ani ohľadne rozsahu vecí do BSM patriacich, ich cene, ani ohľadne ich prikázania tomu-ktorému z nich. Keďže z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní BSM vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami, z tohto ustanovenia vyplývajú dve fázy vyporiadania: najskôr kvantitatívna, kde je zistený rozsah a cena vyporiadavaných vecí a následne vyporiadanie kvalitatívne, kedy dochádza (spravidla) k rozdeleniu vecí medzi strany, prípadne výlučným vlastníkom sa stáva jeden z manželov s povinnosťou vyporiadať finančne podiel druhého. Z toho vyplýva, že vyporiadanie sa musí týkať všetkého majetku, ktorý patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a ktorý ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Aj vzhľadom na vyššie popísaný charakter vyporiadania BSM po rozvoze manželstva, pri vykonaní dokazovania za účelom vyporiadania BSM tak po kvantitatívnej aj kvalitatívnej stránke, je potrebné vychádzať z podmienok § 195 až § 211 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 149 až § 155 CSP aplikovaním prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v konaní vedenom pred súdom prvej inštancie až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, keďže použitie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v odvolacom konaní je

obmedzené, ako vyplýva z ustanovenia § 366 CSP (Novoty v odvolacom konaní).“

23. V bode 14. ďalej dôvodil, že „Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie predkladala ďalšie návrhy a námietky ohľadom dopĺňovania ďalšieho dokazovania už vo vzťahu k zadaným znaleckým úlohám, ktoré vyhodnocoval súd prvej inštancie, odvolací súd v zmysle podmienok § 154 CSP na ne prihliadať nemohol, prípadne bolo potrebné tieto tvrdenia a predkladané dôkazy (napr. znalecký posudok č. 119/2022 spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a. s.) dôvodne považovať za novoty v odvolacom konaní, ktoré v zmysle § 366 CSP nie sú v odvolacom konaní prípustné.“

24. Konanie podľa Civilného sporového poriadku je ovládané zásadou kontradiktórnosti a sudcovskej, resp. zákonnej koncentrácie. To znamená, že strana sporu je povinná nielen označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi - návrhmi na vykonanie dôkazov, a to v súlade s princípom hospodárnosti včas, teda ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 154 CSP, žalovaná mohla a mala dôkaz na podporu svojich tvrdení o vyššej hodnote nehnuteľností uplatniť najneskôr do okamihu, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené. Žalovaná nový dôkaz - znalecký posudok č. 119/2022 predložila až po rozhodnutí súdu o vyhlásení dokazovania za skončené (a až po vyhlásení rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej).

25. Odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku uviedol jasne a zrozumiteľne, prečo súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a jeho vyhodnotenie považoval za správne. Rovnako jasne odôvodnil, prečo neprihliadol na znalecký posudok č. 119/2022, predložený až v odvolacom konaní. Dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je daný prípad.

26. Vzhľadom na uvedené nemožno postup odvolacieho súdu, ktorý na túto novotu v konaní neprihliadol a tento svoj postup v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľne odôvodnil, považovať za procesný postup, ktorým by žalovanej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

27. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie dovolateľky ako nedôvodné zamietol podľa § 448 CSP.

28. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na úspech žalobcu v dovolacom konaní tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.